

Bakalářská práce

Jméno a příjmení (student): Petr Sládeček

Oponent: PhDr. Lenka Bydžovská, CSc

Posudek oponenta:

Petr Sládeček pojal svou bakalářskou práci jako monografii kostela svatého Václava v Praze na Smíchově. Tím, že se detailně zaměřil na průzkum jedné z nejpozoruhodnějších ukázek české sakrální architektury 19. století, vstoupil do zdejšího aktuálního uměleckohistorického proudu, usilujícího - v návaznosti na pokročilejší zahraniční bádání - o rehabilitaci a nový výklad uměleckých snah daného období, jak dokládají studie Taťány Petrasové, Jindřicha Vybírala, Mojmíra Horyny či vynikající kniha Pavla Zatloukala *Příběhy z dlouhého století* (2002). Dochází tím ke šťastné shodě, kdy sám výběr tématu bakalářské práce odpovídá zároveň autorovu vlastnímu zájmu i současným potřebám našeho oboru.

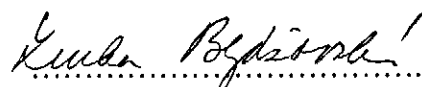
Se zvoleným úkolem se Petr Sládeček vyrovnal velmi odpovědně. Podrobně se seznámil s dosavadní odbornou literaturou, jejíž zasvěcený přehled a zhodnocení podal v první části bakalářské práce. Prozkoumal rovněž archivní prameny, rozptýlené v různých institucích - v Národním technickém muzeu, v Archivu hlavního města Prahy, v Památníku národního písemnictví a v Uměleckoprůmyslovém muzeu. Toto bádání mu mimo jiné přineslo nové poznatky o průběhu soutěže na stavbu smíchovského kostela, které vyplynuly z prostudování korespondence architekta Josefa Schulze, uložené v Archivu Národního technického muzea, a z konfrontace získaných údajů s dobovými tištěnými zprávami. Autor díky tomu dokázal mnohem přesněji než jeho předchůdci vykreslit společenské a kulturní souvislosti, v nichž nový kostel vznikal, objasnit vztahy mezi objednavateli a architekty a do značné míry osvětlit roli jednotlivých účastníků celého složitého procesu, včetně rozlišení přínosu jednotlivých architektů – Josefa Schulze, Ignáce Ullmanna a Antonína Barvitia. Zásadní částí Sládečkovy práce je podchycení vývoje projektu a jeho postupných proměn: slovní rozbor velmi instruktivně doplňuje obrazová příloha, v níž se přehledně porovnávají dostupné varianty návrhů, pocházející z Archivu Národního technického muzea, z Archivu hlavního města Prahy a z Wirthova článku v *Umění* (1931). Patřičnou pozornost věnoval autor urbanistickému řešení okolí kostela, které sledoval od dobových studií až po současnost. Zabýval se rovněž promyšlenou vnitřní výzdobou kostela, jež prvotně do značné míry vycházela přímo z Barvitiových představ; z tohoto hlediska upozornil na přehlížené Barvitiovy figurální skici.

Právě k osobnosti Antonína Barvitia, jehož podíl na konečné podobě kostela sv. Václava byl určující, upřel Petr Sládeček ve své práci právem samostatnou pozornost. Za zvlášť inspirativní považují kapitoly pojednávající o bohaté knihovně vzdělaného architekta a také o Barvitiově osobním vztahu ke Grausově knize *Die katholische Kirche und die Renaissance*. Z tohoto intelektuálního zázemí i z Barvitiova poznání a prožitku italské architektury pak přirozeně vyplývá zasazení kostela sv. Václava do dobových uměleckých vazeb, doprovázené úvahami o důvodech užití novorenesančního stylu u sakrální stavby. Petr Sládeček probral nejen zdroje, z nichž Barvitiu čerpal, ale zabýval se také možnými vlivy této stavby na domácí architekturu.

Bakalářskou práci si Petr Sládeček vytvořil velmi užitečný základ k dalšímu bádání. Je zřejmé, že si zdárně osvojil potřebnou metodologii a otevřel řadu podnětných otázek, přesahujících vymezené téma. Pro budoucí psaní bych mu doporučila, aby si bedlivěji hlídal jazykovou a pravopisnou úroveň textu, dbal na správné uvádění jmen (například známý český historik umění, který napsal společně se Zdeňkem Wirthem *Českou architekturu 1800-1920*, se jmenoval Antonín Matějček, nikoli Matějček, viz s. 15, 16, 72) a kriticky si ověřoval odborné termíny, které v dobových publikacích občas nebývají uváděny ve správné podobě (technika „en camaieu“, nikoli „en câmaien“, viz s. 11, 51). Pokud v tomto ohledu své příští texty doladí, bude mít podle mého názoru všechny šance k rozvíjení úspěšné uměleckohistorické činnosti.

Bakalářskou práci Petra Sládečka doporučuji k obhajobě.

V Praze dne 22. května 2008

podpis oponenta